

Lažni jadranci ali Ferragnez?

@direktni: Aljoša, Damir, Daniel, Franz, Gabriel, Helena, Ines, Johanna, Julijan, Leo, Martin, Martina, Sanja, Svetlana in Veronica

petek, 9. oktobra 2020 | št. 30 | leto II

mladi@primorski.eu

POGOVOR - Dan Poljšak, mladi skiper več kot sto let stare Mariske

Šampanjec na barki, pršut pa na kopnem

Ni bilo redko, da se nam je mestno nabrežje zdelo bolj pisano, ko smo se po njem peljali v oktobrskih dneh. Pod oblaki se je trlo najrazličnejših stojnic, glasba v daljavi se je mešala z vonjem ocvrtih sardel in tedaj smo se spomnili, da se začenja regata Barcolana. Kljub izrednim razmeram se slavna prireditev ne bo zauzavila niti letos. Potekala bo v nedeljo, start bo ob 10.30 z značilnim topovskim strelom. Prijavilo se je več kot 1400 jadrnic in @Direktovci smo tokrat intervjuvali skiperja ene izmed najzanimivejših. Naj vam torej predstavimo 23-letnega Dana Poljšaka, prvega moža ogromne jadrnice Mariske.

Dan Poljšak

Zdravo, Dan, ali je danes pihal ugoden veter?

Dober dan, žal danes nisem jadral, včeraj pa je jugo pihal kar močno in smo ga s posadko izkoristili za plovbo. **Se torej tudi ti pripravljaš za Barcolano?**

Točno tako. Skupaj s posadko smo že tekmovali na nekaj regatah v Jadranskem morju, zdaj pa smo zelo fokusirani na tržaško tekmo. Recimo, da z našo barko, ki je t.i. kuter (ima samo en jambor), gotovo ne bomo zmagali, z ugodnim vetrom pa lahko ciljamo na uvrstitev med prvih sto, kar bi bil zelo dober rezultat.

Povedati pa je treba, da je Mariska izjemna jadrnica. Zakaj?

Točno tako. Mariska je precej stara barka, saj so jo zgradili leta 1908 v Angliji, letos torej praznuje 112 let. Že ko so jo pred stoletjem projektirali, je bil načrt izdelava izključno regatne jadrnice. Cela je iz lesa, kar pri sodobnejših barkah ni več tako običajno. Seveda les ni nesmrten, zato je bilo treba več delov zamenjati, nekateri pa so še originalni. Seveda tako stare in velike jadrnice potrebujejo veliko nege, zato jo bomo pozimi po koncu sezone kar precej časa obnavljali na suhem. Tako barko je treba polakirati vsaj dvakrat letno.

Ti pa si zdaj njen skiper, torej tisti, ki vodi celotno posadko. Kakšna je bila pot do Mariske?

Letos je zamenjala lastnika in tako sem novemu povedal, da so mi lesene barke zelo všeč, zato mi je predal po-

veljstvo. Spomladi smo jo šli iskat v Saint Tropez, od koder smo jo pripeljali v Portorož. Bilo je zelo lepo potovanje, trajalo je 12 dni, če ne šteje mo dveh tednov, ki smo jih zaradi slabega vremena preživeli v Crotonaju. Posadka je bila osemčlanska. Vse to pa se je dogajalo takoj po koncu »lockdowna« v Italiji, zato je bilo treba ob prihodu v pristanišča izpolnjevati tako veliko dokumentov in izjav, da smo morali za to zaposliti posebnega menedžerja.

Tvoja ljubezen do lesenih bark pa se eno zgradil sam.

Res je. Vedno sem sanjal, da bi sam zgradil jadrnico. Pri 12 letih sem z očetom prenovil plastično barko, da je bila po tem videti lesena, dodal sem ji tudi jambor. Sčasoma je postala

premajhna, zato sem pri 16 letih začel izdelovati leseno dvojbornico in jo poimenoval Cassiopeia. Začetno zamisel mi je izrisal prijatelj, projekt pa sem razvil sam. Vse skupaj mi je vzelo 7000 ur dela, torej pet let. Stala je 30.000 evrov; pri financiranju celega projekta mi je pomagalo veliko ljudi, v ospredju je moja družina, predvsem mama, ki je iskala manjše sponzorje, potem pa še Marina Portorož, ki mi je nudila šotor za gradnjo, Srednja pomorska šola, ki sem jo sam obiskoval, in še veliko drugih. Zdaj je že dve leti v vodi in na njej tudi živim.

Kako to, da so ti tako všeč prav lesene jadrnice?

Lesene barke so me spremljale že od otroštva. Že starši so imeli staro leseno jadrnico Sandokan, na kateri sem preživel veliko poletij. Ljubezen do jadrnja in morja nasploh so mi predali starši, saj drugače niti ne bi šlo.

Imaš še kakšen drugi hobi?

Ja, zelo mi je všeč slikati, predvsem meni ljube motive, kot so morje in jadrnice. Zanimam se tudi za lesarstvo, kar mi je pomagalo pri gradnji Cassiopeie.

Še zadnje vprašanje. Tudi na taki velikanki, kakršna je Mariska, praznujete konec Barcolane s kuhanim pršutom?

Gotovo bomo na krovu odprli vsaj eno steklenico šampanjca, pršut pa mislim, da nas bo čakal na kopnem.

- barcolana52:** Anka letos bo žur eh eh eh
- barriera_mose:** Dvojni! Praznujemo tudi moj uspeh
- luca.zaia:** Po sedemnajstih letih je bil tudi skrajni čas, ne?
- random_šolska_stavka:** NisMO na VArnEm1!!! StAVka!!!!
- ministrazzolina:** Blandi muli, sej smo popolnoma na varnem!
- 3_kl_preseren:** Ja ... prav tako ...
- _bob.marley_:** Everything's gonna be alright!
- donaldjtrump:** I'm back, big mad!
- joe_alabama_biden:** He's mad! Big sad :(
- bernie_sanders:** Ha ha, don't care
- charlidamelio:** Zaradi legalnih razlogov ne smem več plesati ob tej pesmi na Tik Toku ...
- idubbzzzzzzzzzz:** se mi zdi prav!
- airsoftfatty:** Oh moram reči da ta 2020 je šel zares full force
- official.Yoda:** Tako prav je!

Novosti v družini Ferragnez!

Če smo se v sosednjem članku poglobili v resnejšo temo, se bomo zdaj sprostili z nečim lahkotnejšim – z rumenim tiskom! Znana modna blogerka Chiara Ferragni je namreč že drugič noseča. Pred nekaj dnevi je njen mož raper Fedez na svojem profilu na Instagramu objavil videoposnetek, ki ga je sicer posnel že konec julija, na njem Chiara s testom potrdi svoje stanje. Doslej z izjemo (verjetno) ožjih sorodnikov, za to ni vedel še nihče, pa čeprav so se številne revije v tem času ukvarjale z njima. Ferragnijeva se je sicer v središču pozornosti italijanskih medijev znašla že prejšnji teden. Znana revija Vanity Fair je namreč v letošnji 39. številki objavila

serijo intervjujev z italijanskimi ženskami, med drugim tudi s Chiaro, s katero se je pogovarjal glavni urednik revije Simone Marchetti. Ob intervjuju pa je bil objavljen tudi njen portret, pod katerega se je podpisal umetnik Francesco Vezzoli, na njem je upodobljena po motivu Marije z otrokom italijanskega slikarja Giovannija Battiste Salvija. Zaradi tega je Ferragnijeva spet naletela na kritike. Zveza za zaščito potrošnikov Codacons je namreč sliko označila za žaljivo in blasfemično (bogokletno) – z njo »je vzbudila ogorčenje in gnus v javnosti«. Predstavniki združenja so potem pozvali kulturnega ministra Daria Franceschinija, naj ukrepa, češ da »to ni bila le provokacija, ampak celo znak nespoštovanja

do kristjanov, do celotnega verskega sveta in do umetnosti nasploh«. Pri tem so se naslanjali predvsem na dejstvo, da je Ferragnijeva izkoristila podobo Marije za komercialne namene. Kako se bo to končalo, je seveda skrivnost, ni pa novost, da se je tudi tokrat hotela izkazati – navsezadnje si s tem »služi svoj kruh«. Svoj prvi blog je začela pisati leta 2009, že leto kasneje pa je ustvarila svojo prvo modno kolekcijo. Od takrat je predvsem na svojem profilu Instagram začela pridobivati vse več sledilcev in postala verjetno največja modna blogerka na svetu, ob tem pa se s svojimi modnimi kolekcijami počasi uvršča v sam vrh svetovne visoke mode.

